

رمزگشایی از آیات 7 تا 13 سورة قصص توسط آیت الله العظمی امام خامنه‌ای

در جمع اساتید، محققان و مسئولان مؤسسه دارالحديث و پژوهشگاه قرآن و حدیث، تبیین فرمودند:

در جمع اساتید، محققان و مسئولان مؤسسه دارالحديث و پژوهشگاه قرآن و حدیث، تبیین فرمودند:

رمزگشایی از آیات 7 تا 13 سورة قصص توسط آیت الله العظمی امام خامنه‌ای

ولی امر مسلمین روز (چهارشنبه، 21 خرداد) در آستانه خجسته سالروز ولادت با سعادت منجی عالم بشریت حضرت صاحب‌الزمان (عج)، از نمایشگاه مجموعه تولیدات علمی و پژوهشی مؤسسه دارالحديث بازدید کردند. در جریان این بازدید، دانشنامه امام مهدی (عج) که به همت این مؤسسه تهیه شده است، ارائه شد.

حضرت آیت الله العظمی امام خامنه‌ای بعد از این بازدید، در جمع اساتید، محققان، مسئولان و کارکنان مؤسسه دارالحديث و پژوهشگاه قرآن و حدیث، با اشاره به آیات 7 تا 13 سوره‌ی قصص گفتند: یک نکته‌ای در این آیات وجود دارد؛ و اَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ قَالِقِيهِ فِي الْيَمِّ ... إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَ جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ؛ [اینجا] دو وعده است: یک وعده وعده‌ی برگرداندن موسی به مادرش است؛ یک وعده وعده‌ی «جَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ» است؛ در آیات بعدی می‌فرماید: فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ؛ اینکه ما بچه را به مادر برگردانیم، خبر بله، «تَقَرَّ عَيْنُهَا» دارد، «وَ لَا تَحْزَنَ» دارد - دلش خوش شد، دلش آرام گرفت، چشمش روشن شد - اما اثر دیگر این برگرداندن، این بود که «وَ لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ»؛ بداند که این وعده‌ای که ما دادیم وعده‌ی درستی است

متن کامل بیانات معظم‌له

به نقل از khamenei.ir

به این شرح است:

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم

ایام سالگرد ولادت مبارک پرفیض حضرت بقیة‌الله (ارواحنا فداه) و تبرک ایام ماه مبارک شعبان به این ولادت بزرگ و مبارک را تبریک عرض می‌کنیم. ان‌شاءالله خداوند متعال، شما را، ما را جزو پیروان این بزرگوار قرار بدهد، جزو شیعیان این بزرگوار به‌حساب بیاورد.

* تشکر از دست‌اندرکاران دانشنامه‌ی مهدویت

و تشکر می‌کنیم از جناب آقای ری‌شهری و همکاران عزیز و محترمشان به‌خاطر این هدیه‌ی ارزشمندی که به‌مناسبت این عید به جامعه‌ی اسلامی و جامعه‌ی علمی تحویل دادند؛ یعنی همین دانشنامه‌ی مهدویت، (1) با این خصوصیات که ذکر کردند، که خصوصیات مهمی است.

* دانشنامه‌ی مهدویت کتاب برجسته و جالبی به‌نظم آمد

به‌نظم دیروز یا پریروز کتاب را آوردند و من فرصت کردم تَوَرَّق مختصری بکنم؛ به‌نظم کتاب برجسته و جالبی آمد. حالا ان‌شاءالله وقت می‌گذاریم و کتاب را اوّل تا آخر، ان‌شاءالله مطالعه خواهم کرد. ولی کار، کار بسیار مهمی است؛ کار بزرگی است. عمده این است که ذهن متوجه یک نیاز و یک خلأ بشود و همت برای پر کردن این خلأ و برآوردن این نیاز برانگیخته شود. این کارها شده - طبعاً هیچ کاری هم از ما انسان‌ها بدون نقص و قصور نیست - مهم این نیست که آیا این کتاب کامل است، یا جامع است، یا نقصی دارد یا ندارد؛ مهم این است که این کتاب هست؛ نیاز به آن احساس شد و همت برای تولید آن برانگیخته شد و بحمدالله متولد شد و به‌عرصه‌ی وجود آمد. من صمیمانه از ایشان و همکاران محترمشان تشکر می‌کنم.

یک جمله در باب این ایام مبارک و وجود عظیم و عزیز حضرت بقیة‌الله (ارواحنا فداه) عرض بکنیم؛ یک جمله هم در باب مجمع شما و پژوهشگاه شما و دارالحديث بعداً عرض می‌کنم.

* اعتقاد به امام زمان بخشی از جهان‌بینی

ادیان است

در مورد مسئله‌ی امام زمان (سلام الله علیه) شماها خوب کار کردید و تلاش کردید و احاطه‌ی به همه‌ی جوانب قضیه دارید؛

آنچه مهم است این است که اعتقاد به امام زمان یک بخشی از جهان‌بینی ادیان است؛ یعنی ادیان الهی همچنان که در جهان‌بینی عمومی خودشان نسبت به عالم، آدم، منشأ آفرینش و منتهای سیر حیات بشر - یعنی درباره‌ی مبدأ و معاد - نظر می‌دهند، یکی از بخش‌های این جهان‌بینی - این مجموعه‌ی عظیمی که زیربنای همه‌ی افکار و تأملات و احکام و قوانین و مقررات ادیان است - عبارت است از مسئله‌ی نهایت سیر کاروان بشر در این دنیا. مسئله‌ی آن دنیا و آن نشئه، مسئله‌ی دیگری است؛ مسئله‌ی آخرت است. یک مسئله این است که بشریت دارد به کجا می‌رود. اگر ما جامعه‌ی بشری را در طول تاریخ به کاروانی تشبیه کنیم که دارد یک مسیری را می‌رود، [این] سؤال مطرح است که این کاروان به کجا می‌رود؟ مقصد این کاروان کجا است؟ منتهاالیه این سیر کجا است؟ این یک سؤال جدی است؛ این باید در هر جهان‌بینی‌ای پاسخ داده بشود. ادیان به این پاسخ داده‌اند. پاسخ‌های نحله‌های فکری غیر دینی در این زمینه یکسان نیست، لکن پاسخ ادیان به این سؤال، تقریباً یکسان است؛ پاسخ مشخصی است.

* عدالت، خواسته‌ی عمومی بشریت است

تا آنجائی که ادیان الهی و ادیانی را که رونویسی از ادیان الهی‌اند، می‌شناسیم - ولو خودشان هم الهی نباشند، اما پیدا است اصول و قواعد کار را از ادیان الهی گرفته‌اند - همه معتقدند که این کاروان در پایان، در آخر راه، به یک منزلگاه مطلوب و دلگشا و دلنشین خواهد رسید. خصوصیت عمده‌ی این مقصد هم «عدالت» است؛ عدالت، خواسته‌ی عمومی بشریت از اول تا امروز و تا آخر است.

* در نهایت، خواسته بشر برآورده می‌شود

این‌هائی که سعی می‌کنند در مبانی و تفکرات اصولی، معتقد به تنوع و تغییر و تحول و مانند این‌ها باشند، این‌را نمیتوانند انکار کنند که خواسته‌ی بشریت از روز اول تا امروز چند خواسته است، که از جمله‌ی اساسی‌ترین آنها عدالت است؛ بشر دنبال عدالت [است]؛ هیچ‌وقت از این خواسته منصرف نشده است و در نهایت، این خواسته برآورده می‌شود، که در آثار ما [آمده] : «يَمْلَأُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا» (2) - در اغلب متون «کما مُلِئَتْ» [است]، در بعضی هم «بَعْدَ مَا مُلِئَتْ» - این پاسخ همه‌ی ادیان است. در واقع هر فردی از آحاد بشر می‌داند که این سیر عمومی بشر به کجا منتهی خواهد شد.

* تشبیه سیر تاریخی بشریت به حرکت کاروان برای رسیدن به جاده‌ی باز، هموار و مهم

اگر بخواهیم تشبیه کنیم، این‌جور باید بگوئیم که یک مسافری یا یک کاروانی از پیچ‌وخم‌های دشوار، از معبرهای سخت، از کوهستان‌ها، از وادی‌ها، از دره‌ها، از لجن‌زارها، از خارزارها، همین‌طور دارد عبور می‌کند، راه را می‌پیماید، برای اینکه خودش را به یک نقطه‌ای برساند؛ این نقطه کجا است؟ این نقطه عبارت است از یک اتوبان، یک جاده‌ی مهم، یک جاده‌ی باز، یک راه هموار. همه‌ی آنچه در تاریخ بشر تا امروز مشاهده می‌کنیم، حرکت در همان کوره‌راه‌ها و در همان فرازونشیب‌ها و در همان خارستان‌ها و لجن‌زارها و مانند این‌ها بوده است؛ بشریت دارد همین‌طور این راه را طی می‌کند تا به اتوبان برسد؛ این اتوبان، دوران مهدویت است، دوران ظهور حضرت مهدی (سلام الله علیه) است.